

mille, blev forøget. Men det kan selvfølgelig ikke være tilstrækkeligt, thi Resultatet vilde kun blive, at det blev Ejendomsbesidderne, der kom til at betale den forøgede Afgift, hvoraf sikkert største Delen vilde bundfælde sig i Form af stigende Husleje.

Det forekommer mig, at som Repræsentant for København, den Kommune, hvis Finansforhold i Forvejen ere saa vanskelige, kan man ikke andet end kræve, at det maa være en bestemt Forudsætning for overhovedet at gaa med til Loven, at de samme Fradragsbestemmelser paa 2,500 Kr. for samtlige Ejendomme som paa Landet ogsaa blive gennemførte der. Jeg hører til min Forbavselse, at det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) nævnedes, at det, der kan blive Tale om for København, ikke kan blive saa overmaade meget, og at han, selv om de af mig nysnævnte Ændringer ikke skulde ske, alligevel kunde gaa med til at tage disse 110,000 Kr. om Aaret fra København. Han vil det for at hjælpe de smaa næringsdrivende paa Landet, der falde ind under det snævrere Spillerum for Fradragene. Jeg vil ogsaa gerne hjælpe de smaa næringsdrivende paa Landet, men vel at mærke ikke paa Bekostning af København. Det forekommer mig at være en noget ejendommelig Maade, hvorpaa det ærede Medlem her varetager den Bys Interesser, han repræsenterer.

Paa Landet er der to Steder, hvor Forandringerne i Statsejendomsskylden, de nye Fradrag, ville gøre sig føleligst gældende i Form af Nedsættelser. Det ene Sted er iblandt disse Smaahaandværkere, Folk, som tidligere have haft de snævrere Spillerum for Fradragene. Der kan Maksimum af Lettelsen i Statsejendomsskylden gaa op til noget over 2 Kr. Ved Grænsen, 6,500 Kr., bliver det 2,35 Kr., det drejer sig om. Et lignende Forhold træffer man blandt de mindre og middelstore Gaardmænd, som ligge nærmest over den øverste af de hidtil gældende Grænser, nærmest over de 12,000 Kr. og et Stykke op efter. Her bliver der i Statsejendomsskylden en Lettelse, f. Eks. ved 12,500 Kr. paa 1,75 Kr. Lettelsen aftager 1 Øre for hver 1,000 Kr., og ved 30,000 Kr. er Grænsen naaet, saa forvandler Gevinsten sig til Tab. Gaar man derimod ned under de 12,000 Kr. og 8,000 Kr.s Grænser, bliver det rent minimale Lettelser. Ejendommeligt nok og betegnende nok blive Lettelserne større, naar man kommer ned under den øverste Grænse, end naar man kommer ned under den

laveste Grænse. Med de 11,500 Kr., har man en Lettelse paa 75 Øre. Gaar man derimod ned til 7,500 Kr., har man en Lettelse paa siger og skriver 5 Øre. Og den allerstørste Gevinst, der kan blive Tale om, naar man kommer ned under Grænsen paa 8,000 Kr., bliver godt et halvt Hundrede Øre. Hvad Statsejendomsskylden angaar, vil Forslaget, som det blev sagt af min ærede Partifælle fra Rønne (Hauge), kun være en Øreomlægning. Husmændene ville faktisk hyerken vinde eller tabe ved Forslaget, det gør hverken fra eller til.

Imidlertid, ved Overførelsen paa den kommunale Ejendomsskyld afslører Forslaget visse Egenskaber, som ikke ere tiltalende. Den ærede Ordfører, det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen), sagde om de Tilfælde, hvor Forhøjelsen af den kommunale Ejendomsskylds Promille førte til, at Folk nærmest under de 8,000 Kr. kom til at betale mere end før, altsaa fik et Nettotab i Sammenligning med, hvad de ellers havde faaet, at deres Tal vilde være saa godt som Nul. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem ikke har Ret i dette. Den højtærede Finansminister oplyste, at den samlede Nedsættelse for Landdistrikternes Vedkommende, naar de 2,500 Kr. bleve gennemførte, vilde udgøre, om jeg ikke hørte fejl, saadan noget som 330 eller 325 Mill. Kr. Hvis det Tal er rigtigt — jeg tror for øvrigt, det er rigtigt, det stemmer nemlig med Erfaringer, jeg selv med mit beskedne Materiale har været i Stand til at indhøste — vil altsaa den Masse af skattepligtig Ejendom, hvoraf Kommunerne hidtil have kunnet dække deres Behov ved Ejendomsskylden, synke fra noget over 2,800 Mill. Kr. til noget under 2,500 Mill. Kr., og det vil sige, at gennemsnitlig maa den Promille, hvormed Kommunerne opkræve Ejendomsskylden, forhøjes med 13—14 pCt. eller saadan noget. Det vil gælde Landet som Helhed.

Nu er den kommunale Ejendomsskylds Promille, naar man tager Landet som Helhed, 0,66. Der er Kommuner, hvor den er betydeligt lavere, gaar ned til 20 Øre af hver 1,000 Kr., maaske endog lavere, det ved jeg ikke. Der er andre Tilfælde, hvor den gaar op til 1 Kr. 80 Øre eller muligvis højere, men Gennemsnitspromillen var for Aaret 1907—08 en Smule over 66 Øre. Naar man skal skride til at overføre den anden Femtedel fra Hartkorn til Ejendomsskyld, maa Promillen omtrent fordobles, maa vokse fra 0,66 til 1,32. Men naar saa de foreslaaede Fradragsbestemmelser træde i Kraft, som gøre